

Helga Zepp-LaRouche: Hovedtale, Schiller Instituttets konference i New York, 17. jan 2015: BRICS nationer genopliver dr. Martin Luther Kings drøm: Økonomisk retfærdighed er en umistelig rettighed

Vi bringer her første del af Helga Zepp-LaRouches hovedtale:

Helga Zepp-LaRouche: Jeg er her for at tale om en skøn vision om en verden uden krig og terrorisme.

Det lyder jo som et meget usandsynligt forslag på dette tidspunkt, hvor vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig. Selv Gorbatjov har for nylig givet udtryk for dette. Mange andre ser det. Og verden er i dag flået itu af en bølge af terrorisme, og det er heller ikke så let at forestille sig, hvordan vi skal blive denne barbariske udvikling kvit.

Men det er inden for rækkevidde. Og potentialet til at få verden på fode igen, få verden i orden, eksisterer.

Det eksisterer i form af begyndelsen til en ny, økonomisk verdensorden, der i løbet af de seneste halvandet år er blevet opbygget af BRICS-landene, Latinamerikas CELAC-lande, og nogle asiatiske og afrikanske lande. Men for at denne vision i sandhed kan blive et realistisk perspektiv for fremtiden, er det absolut bydende nødvendigt, at vi forandrer USA's kurs i

særdeleshed, samt også Europas kurs.

For udelukkende kun, hvis USA går med i BRIKS og ikke anser Kina, Indien og de andre BRIKS-nationer som en geopolitisk trussel til deres, eller jeres, eller vores geopolitiske interesse ... Det må stå fuldstændig klart, at, i en tid med termonukleare våben, kan krig ikke være et middel til konfliktløsning, med mindre vi ønsker at begå selvmord.

Krig og terrorisme er de to, onde tvillinger i vor tid, der på incestuøs måde avler hinanden. Vi har terrorisme. Dernæst har vi krigen mod terrorisme, der skaber yderligere terrorisme, der igen skaber mere behov for mere krig. Så har vi mere terrorisme ... og sådan fortsætter det, frem til faren for en Tredje Verdenskrig.

Man bør forstå, at krig og terror, sandsynligvis i al evighed, men i særdeleshed i vor tid, er et imperiesystems redskaber, et system, der har øget svælget mellem rig og fattig på en fuldstændig sindssyg, pervers måde, et system, der har skabt en situation, hvor de allerrigeste mennesker – 85 personer – ejer lige så meget rigdom, som halvdelen af menneskeheden tilsammen, 3,5 mia. mennesker. Dette system har Pave Frans kaldt systemet, der dræber, og han har krævet, at man tager det Femte Bud, »Du skal ikke ihjelslå«, i anvendelse over for dette system.

Og lige her, på Manhattan, har man på en vis måde dette systems hovedkvarter, sammen med City of London, beliggende på Wall Street. Men man har også her begyndelsen til Den amerikanske Republik, og Den amerikanske Forfatning, der repræsenteredes af Alexander Hamilton og idéen om, at den suveræne regering har retten til at skabe sin egen kredit til fordel for det almene vel, og at denne kredit udelukkende kun må tjene nationens velstand.

New York repræsenterer også begyndelsen på Den amerikanske Republik, og institutionen. Og Wall Street var lige fra

begyndelsen den amerikanske models fjende. Det har altid været Det britiske Imperiums brohoved for undergravning, hele vejen igennem. Det har altid finansieret de forkerte mennesker, inklusive i Konføderationen, i Borgerkrigen, hvor det finansierede Konføderationen.

Så Wall Street var altså associeret med at gøre virkningen af Den amerikanske Revolution ugjort og give magten over den amerikanske koloni tilbage til Det britiske Imperium. Og i dag er fjenderne af idéen om Amerika som republik på krigsstien, og nogle af disse spiser i øjeblikket frokost eller middag med repræsentanten for Det britiske Imperium, der er på besøg i USA, i skikkelse af Tony Blair.

Men verdens skæbne vil være afhængig af, hvilken af disse to traditioner, der vil herske. Og vi er kommet sammen her i dag for, fra dette møde, at lancere en udvikling, der skal få Amerika tilbage til at være en republik og gennemføre Alexander Hamiltons og John Quincy Adams politik, og atter blive De forenede Stater, en republik i en alliance af fuldstændig suveræne republikker.

De gode nyheder i alt dette er, at Wall Street står umiddelbar foran at eksplodere. Og de endnu bedre nyheder er, at et alternativ til dette system allerede er på plads.

Men Wall Streets for-store-til-at-lade-gå-ned-banker vil snarest eksplodere, og det samme vil eurozonen.

Torsdag i denne uge (15. jan.) opgav den Schweiziske Nationalbank deres binding til euroen, og det skyldtes, at det ikke længere kunne bevares, efter at Schweiz allerede havde brugt 500 mia. dollar på at forhindre en opskrivning af schweizerfrancen, og i forventning om stor turbulens i den kommende uge trak schweizerne ligesom i bremsen og besluttede at lade kursen flyde.

Torsdag i den kommende uge – og dette var, hvad den Schweiziske Nationalbank anteciperede – vil Den europæiske

Centralbank efter al sandsynlighed satse på den meste gigantiske Kvantitative Lempelse, og foretage ubegrænsede opkøb af statsobligationer. Den vil gøre det, som Mario Draghi allerede for to år siden, da euroen havde store vanskeligheder, havde meddelt han ville gøre; han sagde, at han ville gøre hvad der er nødvendigt for at redde euroen. Og hvad der er nødvendigt betyder ubegrænset pengetrykning.

Den 25. januar, dvs. på næste søndag, er der valg i Grækenland, og alt tyder på, at oppositionspartierne, Syriza og de Uafhængige Grækere, vil vinde majoriteten, og de har allerede meddelt, at de i dette tilfælde vil annullere Trojka-memorandaet, det memorandum, der tvang den græske befolkning til at lide den mest utålelige smerte, nedskæringer, forøgelse af selvmordsraten, forøgelse af dødsraten. Man har netop nu en folkelig opstand imod dette. Hvis disse oppositionspartier vinder, så vil det efter al sandsynlighed blive begyndelsen til enden for euroen; for hvis EU-kommissionen kapitulerer over for Syrizas krav om at droppe nedskæringerne, vil det brede sig som en steppebrand til Italien, Spanien, Portugal og Frankrig, og sandsynligvis til mange andre lande.

Og hvis de (EU-kommissionen) ikke gør det, så vil ultimatummet sandsynligvis være, at Grækenland vil forlade eurozonen, og så vil det brede sig som en steppebrand.

Men det går ikke bedre med Wall Street, fordi for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, der allerede nu gisper desperat efter den sidste luft, har spekuleret og investeret i skifergas og olie, og de har akkumuleret en gæld på omkring 1 billion dollar, som det var meningen skulle tilbagebetales gennem en oliepris på 80, 100 eller 120 dollar per tønde, og ikke 45 dollar, hvilket er den aktuelle pris. Og oven i dette har de samlet sig udestående derivater af forskellig art til omkring 20 billioner dollar.

Dette har skabt en situation som under krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007, hvor mange mennesker, pga.

sammenbruddet i huspriserne, havde huslån, der var langt dyrere end prisen for deres hus, og det førte til nedsmeltningen af det sekundære ejendomsmarked, der igen førte til kollapset af Lehman Brothers i 2008 og systemets potentielle forsvinden.

Det betyder, at det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran sin undergang. Og i betragtning af, at dette system har for omkring 2 billiarder dollar i udestående derivater, findes der ingen måde, hvorpå disse penge kan blive betalt, ikke gennem bail-out (statslige redningspakker), og ikke gennem bail-in (konfiskering af bankindeståender). Og det er grunden til, at vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig.

Krigsfaren

For det er sammenbruddet af det transatlantiske system, der er den virkelige udløser af krigsfaren. Den åbenlyse udløser er krisen i Ukraine, men i virkeligheden står vi og ser på en geopolitisk konfrontation med Rusland, og med Kina. Og når Gorbatsjov, som er vellidt i Vesten, men ikke så populær i Rusland, nu går ud og forsvarer Putin i en virkelig dramatisk ændring af sine meninger, og advarer om, at hvis det kommer til krig over Ukraine, vil det føre til en storkrig, hvor atomvåben vil blive brugt, og det vil føre til civilisationens udslettelse, så kan jeg blot sige, at det absolut er tilfældet.

Lige nu har vi en amerikansk militærholdning, og en ditto fra NATO, der opererer ud fra en førsteangrebs-doktrin. De har udvidet NATO mod øst og omringet Rusland. USA har vedtaget en såkaldt Prompt Global Strike-doktrin, som betyder en førsteangrebs-doktrin. Det globale, amerikanske missilforsvarssystem er et førsteangrebssystem. Og USA er i færd med at modernisere hele sit atomvåbenarsenal til dette

formål.

I sidste uge udkom der en ny rapport i Washington, hvor International Security Advisory Board, der rådgiver udenrigsministeriet, og som består af tidligere regerings- og militærfolk, sagde: Åh, det er så forfærdeligt. Vi må anerkende den kendsgerning, at vi har kontradiktoriske relationer med Rusland, og den umiddelbare årsag er naturligvis Ukraine og Krim. Og nu er en største fare den, at en af siderne fejlberegner den andens intentioner. Det er meget bekymrende, for Rusland er overbevist om, at USA ønsker, at der skal komme en anden regering i Rusland, og at vi arbejder hen imod en førsteangrebs-kapacitet. Det gør vi naturligvis ikke, men hvis vi bare siger sådan, vil de ikke tro på os.

Men Rusland har altså stadigvæk det største atomvåbenarsenal uden for USA, nok til at ødelægge USA på en eftermiddag.

Det er, hvad det drejer sig om, og Rusland opfinder ikke disse trusler – de er meget virkelige. Og derfor udarbejdede Rusland julen over, i respons til dette, en ny, russisk militærdoktrin, i hvilken de siger, at de på deres side forbeholder sig retten til at tage atomvåben i brug for at forsvare sig mod et amerikansk førsteangreb. De investerer i nye, strategiske ubåde. De installerer ICBM'er på tog, så de ikke er så nemme at ramme. De moderniserer på deres side deres atomkapacitet og deres evne til at tage sigte.

I december-nummeret af *The Nation*, et blad, var der en artikel af hr. Postol, hvori han meget detaljeret beskrev USA's førsteangrebs-holdning og sagde, at det er en fundamental fejltagelse, begået af dem, der har gjort dette, at antage, at det skulle være muligt at neutralisere en modstanders gengældelsesangreb (som svar på et førsteangreb). For der er en fundamental forskel på en konventionel krig, hvor man forsøger at ødelægge så meget af fjendens som muligt, og så er fjenden besejret. Men i en atomkrig kan man ikke gøre dette, og han

laver en kompliceret beregning, der siger, hvorfor russerne i alle tilfælde har 6 minutter tilbage til at lancere deres kapacitet, når de først opdager, at de er blevet angrebet. Og dette betyder udslettelse.

Hvordan kunne det ske?

Hvordan er det muligt, at vi, 70 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, virkelig står på randen af Tredje Verdenskrig? Hvad var det, der gik så gruelig galt, at vi nu står der?

(Anden halvdel af Helgas tale følger snarest på dansk. Hun går her tilbage til Berlinmurens fald og den forpassede chance for at skabe en ny fredsorden for det 21. århundrede, og fortsætter med den nye, internationale, retfærdige, økonomiske verdensorden, der nu er ved at blive skabt med BRIKS-nationerne og allierede nationer, som USA (og selvfølgelig også Europa) snarest må tilslutte sig, og med virkeliggørelse af Verdenslandbroen ('Den nye Silkevej') som alternativ til atomkrig og menneskehedens mulige udslettelse, og som Schiller Instituttet har kæmpet for i 20 år. Stay tuned!)

Mens du venter:

Vi anbefaler, at du hører hele Helgas hovedtale [her](#).

Se også: Helga Zepp LaRouche: [I anledning af 25-året for Berlinmurens fald](#)

Vi anbefaler desuden, at du kommer til vores møde den 31. januar kl. 14 med deltagelse af en af vore internationale ledere, og at du mobiliserer alle venner og bekendte til også at komme til mødet, der vil dreje sig om det europæiske

aspekt; hvad vi her i Europa kan gøre for at udbrede det nye alternativ med BRIKS-samarbejde for global udvikling og økonomisk retfærdighed, i stedet for den meget virkelige og overhængende fare for en atomar udslettelseskrig, der i allerhøjeste grad også vil involvere Europa, som Helga ovenfor beskriver.

Se vores banner om mødet.

Se også: [Lyndon LaRouches åbningstale til ovenstående konference \(dansk\).](#)